

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. december 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2013. december 13. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A haditechnikai termékkel és szolgáltatással visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2011. június 22. napján kelt 8.B.259/2010/53. számú ítéletét **megváltoztatja** azzal, hogy

- **IV.r.** vádlottat 1 rb. készpénzhelyettesítő fizető eszközzel visszaélés vétségének (1978. évi IV. tv. 313/C.§ (8) bekezdés és (7) bekezdés) miatt emelt vádja alól **felmenti.**

IV.r. vádlott terhére még megállapított bűncselekményeket a következők szerint minősíti:

1 rb. társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba./, bb./, bc./, be./ pontok, (4) bekezdés b./ pont);

9 rb. társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ 1 esetben be./ pont is, (3) bekezdés ba./ pont);

16 rb. társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ pontok);

50 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete (Btk. 370.§ (bekezdés, (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ pontok);

1 rb. lopás vétsége (Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bb./, pont);

2 rb. lopás vétségének kísérlete (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bb./ pont).

Ezért a IV.rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 8 hónap (egy év nyolc hónap) börtönfokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 100 (egyszáz) napi tétel pénzbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500,- (egyezerötszáz) forintban állapítja meg. Az így kiszabott 150.000,- (egyszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ha a szabadságvesztés büntetés végrehajtását elrendelték, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó.

A IV. rendű vádlottal szemben a vagyonekbevétele összege 573.411,- (ötszázhetvenháromezer-négyszáztizzenegy) forint.

- V.rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket a következők szerint minősíti:

1 rb. lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette (Btk.325.§ (1) bekezdés a./ pont, (2) bekezdés a./ pont);

2 rb. társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ pont, (3) bekezdés ba./ pont);

3 rb. társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ pontok);

2 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bb./, bc./ pontok);

18 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ pontok);

1 rb. orgazdaság büntette (Btk.379.§ (1) bekezdés c./ pont, (3) bekezdés d./ pont);

1 rb. felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntette (Btk.347.§ (1) bekezdés a./ pont).

Ezért az V.rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 2 hónap (egy év kettő hónap) börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 (egyszáz) napi tétel pénzbüntetésre és 1 év 3 hónap (egy év három hónap) „B” kategóriájú közúti járművek vezetésétől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.500,- (egyezeröttszáz) forintban állapítja meg. Az így kiszabott 150.000,- (egyszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ha a szabadságvesztés büntetés végrehajtását elrendelték, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó.

- **VI.r. vádlott** cselekményét 1 rb. folytatólagosan elkövetett gazdaság büntetvényének (Btk.379.§ (1) bekezdés c./ pont, (3) bekezdés d./ pont) minősíti.

Ezért a VI.rendű vádlottat 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre ítéli. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- (egyezer) forintban állapítja meg. Az így kiszabott 300.000,- (háromszáz ezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A VI.rendű vádlottal szemben alkalmazott vagyonekbevétele összege 72.500,- (hetvenkettőezer-öttszáz) forint.

- VII.rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 150-re (egyszázötven) enyhíti. A pénzbüntetés összege így 150.000,- (egyszázötvenezer) forint, melyet meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

1. magánfél, a 2. magánfél., és 3. magánfél magánfelek vonatkozásában mellőzi **IV.r. vádlott** kötelezését a kártérítések megfizetésére, nem érintve a késedelmi kamattal kapcsolatos rendelkezéseket.

A magánfelek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték összege ezen magánfelek vonatkozásában 700 - 700 - 700 (hétszáz - hétszáz - hétszáz) forint.

A 248. tételszámú Ray Ban napszemüveg kiadását rendeli el az V.rendű vádlott részére.

A 249. sorszám alatti **I.** számú forgalmi engedélynek a kiállító hatóság részére történő megküldését rendeli el. Az első fokú ítélet 8. oldalán 198 -tól 242-ig felsorolt bűnjeleket kiadni rendeli V. r. vádlottnak, a 243-tól 253-ig felsorolt bűnjeleket IV. r. vádlottnak, a visszatartásra vonatkozó rendelkezés érintetlenül hagyása mellett.

I.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 10.905,- (tízezer-kilencszázöt) forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére VII.rendű vádlottat kötelezi.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a 2011. június 22. napján kihirdetett 8.B.259/2010/53. számú ítéletével **I.rendű vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rb. haditechnikai termékkel és szolgáltatással visszaélés büntetében (Btk. 263/B.§ (1) bek. a./ pont 2. fordulat). Ezért az I.rendű vádlottat 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra és 1 millió forint vagyonekobjzásra ítélte.

IV.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. tártettesként elkövetett lopás büntetésben (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont, (5) bek. b./ pont), 19 rb. tártettesként elkövetett lopás büntetésben (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont, (4) bekezdés b/1.pont), 6 rb. tártettesként elkövetett lopás vétségében (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont), 50 rb. tártettesként elkövetett lopás vétségének kísérletében (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont), 1 rb. lopás vétségében (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont), 2 rb. lopás vétségének kísérletében (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont), 6 rb. tártettesként elkövetett közokirattal visszaélés vétségében (Btk.277.§ (1) bek.), 2 rb. tártettesként elkövetett készpénz -helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében (Btk.313/C.§ (7) bek. a./ pont), 1 rb. készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében (Btk.313/C.§ (8) bek., (7) bek.). Ezért a IV.rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 8 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 300.000,- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A IV.rendű vádlottal szemben 1.073.743,- forintra vagyonekobjzást rendelt el. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a IV.rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

V.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. lőfegyverrel visszaélés büntetésben (Btk.263/A.§ (1) bek. a./ pont), 1 rb. tártettesként elkövetett lopás büntetésben (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont, (5) bek. b./ pont), 4 rb. tártettesként elkövetett lopás büntetésben (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont, (4) bek. b/1. pont), 2 rb. tártettesként elkövetett lopás vétségének kísérletében (Btk. 316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont), 18 rb. tártettesként elkövetett lopás vétségének kísérletében (Btk.316.§ (1) bek., (2) bek. a./ és c./ pont), 1 rb. orgazdaság vétségében (Btk.326.§ (1) bek., (2) bek. a./ pont), 23 rb. számítástechnikai rendszer elleni bűncselekmény vétségében (Btk.300/C.§ (1) bek.), 1 rb. felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntetésben (Btk.277/A.§ (1) bek. a./ pont). Ezért az V.rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 2 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 1 év 3 hónap B kategóriájú járművezetéstől eltiltásra és 150.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Az V.rendű vádlottal szemben 222.000,- forint összegre vagyonekobjzást rendelt el.

Az V.rendű vádlott vonatkozásában beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt.

VI.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetésben (Btk.326.§ (1) bek., (4) bek. b./ pont). Ezért a VI.rendű vádlottat 8 hónap börtönbüntetésre és 100.000,- forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A VI.rendű vádlottal szemben 286.000,- forint összegre vagyonekobjzást rendelt el.

A IV. és V. VI. rendű vádlottak vonatkozásában a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000,- forintonként rendelte egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

VII.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. folytatólagosan elkövetett orgazdaság vétségében (Btk.326.§ (1) bek., (2) bek. a./ pont). Ezért a VII.rendű vádlottat 240 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 240.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A VII.rendű vádlott vonatkozásában 187.550,- forint összegre vagyonekobzást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság IV.rendű vádlottat kötelezte a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igények megfizetésére, rendelkezett a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.rendű vádlott irányának megjelölése nélkül, védője felmentésért jelentett be fellebbezést. A IV.rendű vádlott és védője enyhítésért, az V.rendű vádlott az irány megjelölése nélkül, védője az orgazdaság vétsége és az egyedi azonosító jel meghamisításának büntette vonatkozásában felmentésért, egyebekben enyhítésért, a VI.rendű vádlott irányának megjelölése nélkül, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a VII.rendű vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

Az I.rendű vádlott védője fellebbezését a másodfokú eljárásban azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert a Be.78.§ (4) bekezdése alapján eljárási szabályok megszegésével beszerzett, így nem értékelhető bizonyítékokra alapozta a tényállást, Ezért az I.rendű vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta, másodlagosan a Be.375.§-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

Előadása szerint az elsőfokú bíróság tényállásában azt állapította meg, hogy az I.rendű vádlott kizárólag tanácsadással valósította meg a terhére megállapított bűncselekményt, amelyeket az I.rendű vádlott vallomására, **1. tanú** tanúvallomására és a nyomozati iratokban szereplő lehallgatási jegyzőkönyv adataira alapított. Az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy mennyiben valósult meg a Be.206.§ (5) bekezdésében foglalt feltétel a titkos adatszerzés eredményének felhasználása körében, miután a bíróság a titkos adatszerzést kizárólag vagyon elleni lopás bűncselekménye felderítése érdekében engedélyezte, nincs tehát az engedélyben meghatározott cselekmény és a **I.r. vádlott** terhére rótt cselekmény között tárgyi azonosság. A 2/2007. (I. 24.) AB. határozat 3. pontjában rögzítette, hogy a célhoz kötöttség elve a korábbi Be. szabályozásban nem volt megfelelő, és a határozatban kifejtett elvek a Be.206.§ (5) bekezdésének értelmezése körében is irányadók. Álláspontja szerint a **I.r. vádlott**nal szemben emelt vád tárgyává tett cselekmény bizonyítására törvényesen ezen lehallgatási anyagok nem voltak felhasználhatóak. **1. tanú** kioktatása tanúvallomásának megtétele előtt nem volt megfelelő az elsőfokú eljárásban, az elsőfokú bíróság elmulasztotta kioktatni a tanút arról, hogy a haditechnikai termékkel és szolgáltatással visszaélés büntetével kapcsolatban is csak akkor köteles válaszolni, ha az

nem érinti az ő lopási cselekményét, és nincs az eltulajdonításokkal összefüggésben. A tanú kioktatása megtévesztő és hiányos volt, emiatt vallomásai bizonyítékként nem értékelhetők.

Az ítéleti tényállás tartalmazza azt, hogy 2008. nyarán kódlopó készüléket értékesített az I.rendű vádlott **1. tanúnak**, de a titkos adatszerzés és **1. tanú** tanúvallomásának kirekesztése esetén ez a tény sem állapítható meg **I.r. vádlott** terhére. A 2005. évi IX. törvény 1.§ e./ pontja szerint haditechnikai szolgáltatásnak a haditechnikai termék javítása minősül, amit **I.r. vádlott** kifejezetten megtagadott. Hivatkozott arra, hogy **I.r. vádlott** és **1. tanú** beszélgetését követően **1. tanú**ban az a meggyőződés alakult ki, hogy „**P.** nem hajlandó a készülék megjavításában semmilyen szerepet vállalni”. A **Sz. Cs.-vel** történt beszélgetéskor elpanaszolta, hogy „Nem csinálja meg, nem csinálja meg az a féreg.” Az, hogy **1. tanú** elképzelése nem valósult meg, igazolja a lehallgatási anyag tartalma, mely szerint „**Á.I.** ígéri, hogy ő megcsináltatja a gépet”. A **1. tanútól** 2009. március 10-én 22 óra 18 perckor rögzített beszélgetés azt tartalmazza „Az **I.** ..., akivel a Mamutban találkoztunk, most meg elküldött az anyámba, hogy menjek, nem javít meg semmit”. Ebből a beszélgetésből következik, hogy „az **I.**” **1. tanúnak** semmilyen javítást nem végzett, azt eleve visszautasította, javítási tanácsokat nem adott, a hiba okára és javíthatóságára kínosan hosszú beszélgetés során kitérő bizonytalan véleményt hangoztatott, csakhogy lerázza a hívót. Amennyiben az **I.** azonos lenne **I.r. vádlottal**, bizonyosan nem végzett javítást **1. tanú** részére. Harmadlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.21/2011/5-I.számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján pontosítsa a VI.rendű vádlott korábbi elítélésének adataival, mely szerint korábban összesen négy ízben volt büntetve, kettő alkalommal orgazdaság vétsége miatt. Kiegészítendőnek tartotta a tényállást **1. tanú I.**, **IV.r.** vádlottak elkövetési módszerének a rögzítésével, valamint a vádlottak által elkövetett bűncselekmények során a feladatok megoszlásával. A tényállás III/49. pontját indítványozta kiegészíteni azzal, hogy az okiratokat és bankkártyákat egy benzinkútnál eldobták, a III/65. tényállási pontot azzal, hogy a színházi látcső értéke 40.000,- Ft, a III/73. tényállási pontot azzal, hogy **1. tanú** és **IV.r. vádlott** a megszerzett okiratokat és chipkártyát a Lurdy-ház környékén lévő szemetesbe dobták. Mindezen pontosításokkal megalapozott az elsőfokú bíróság tényállása. A tényállásból levont jogi következtetést azonban nem mindenben tartotta helytállónak, így a III/49. tényállási pontban álláspontja szerint azzal, hogy 3 db CIB Bank Zrt. tulajdonát képező bank- illetve hitelkártyát és 1 db Volksbank Zrt. tulajdonát képező bankkártyát szereztek meg jogtalanul a vádlottak, a cselekmény 4 rb. a Btk.313/C.§ (7) bek. a./ pontjába ütköző és aszerint minősülő tártettesként elkövetett készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének minősül. A III/65. tényállási pontban a színházi látcső értéke miután 40.000,- Ft, ezért a IV.rendű vádlott cselekménye a Btk. 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősül. A III/73. tényállási pontban a IV.rendű vádlott cselekménye, melyet **1. tanúval** együtt követtek el, a Mol Nyrt. kereskedői kártya vonatkozásában a Btk.313/C.§ (8) bekezdésébe ütköző és a (7) bekezdés szerint büntetendő tártettesként elkövetett készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének megállapítására alkalmas. Álláspontja szerint miután a tényállásban az szerepel, hogy a III/54., III/65. és III/100. pontokban

rögzített cselekményeket a IV.rendű vádlott egyedül követte el, nem lehetséges bűnszövetségnek, mint minősítő körülménynek a megállapítása ebben a körben. A IV.rendű vádlott vonatkozásában a vagyonekbevétele összegének korrekcióját indítványozta, az alkalmazott vagyonekbevétele mértékét 529.411,- Ft-ban indítványozta meghatározni, megjelölve a tényállási pontokat, hogy melyekre vonatkoznak. Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben a terükre rótt cselekmények tárgyi súlyával és személyükben rejlő társadalmi veszélyességgel arányos büntetéseket szabott ki, amelyek enyhítése nem szolgálja a Btk. 37.§-ában meghatározott büntetési célokat.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.rendű vádlott védője írásban előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Azt azzal egészítette ki, hogy a lehallgatási anyagokból, a beszélgetések tartalmából megállapítható, hogy ami ott elhangzott az **I.** nevű személy azért mondta, hogy lerázza **1. tanút**. Amennyiben mégis megállapítható, hogy az **I.** nevű személy illetőleg az I.rendű vádlott haditechnikai szolgáltatást végzett, a szándékos bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg a terhére. A rögzített beszélgetésekből az a következtetés vonható le, hogy az **I.** nevű személy nem kívánta, hogy eredményre vezessen a javítás, abba bele sem nyugodott, amelyből következik, hogy hiányzik a haditechnikai szolgáltatásra irányuló szándék. Az I.rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény szándékos bűncselekmény, szándék hiányában annak megállapítása nem lehetséges. Amennyiben eshetőleg szándékot állapít meg a bíróság, ez enyhítő körülményként értékelhető. Ugyancsak enyhítő körülmény, hogy hosszú kapacitálásra történt ilyen nyilatkozat, valamint a vádlotti szándékon túl a jelentős időmúlás és az eljárás elhúzódása.

A IV.rendű vádlott védője másodfokú perbeszédében egyetértett a főügyészi indítvánnyal a IV.rendű vádlott vonatkozásában a vagyonekbevételekre irányuló indítvány körében. A tényállás megállapítása körében rámutatott arra, hogy a IV.rendű vádlott teljes körű beismerésben volt, a bűncselekmények felderítésére a IV.rendű vádlott vallomása miatt is került sor. A vádhatóság méltányosnak tartotta a kiszabott szabadságvesztést azonban ez a védelem részéről nem állapítható meg. A nyomozó hatóság a lehallgatási anyagból is kitűnően gépjármű lopások miatt kezdett el nyomozni, nagyon alapos felderítő munka volt, de végül is azok nem kerültek megállapításra. A IV.rendű vádlott által 9 hónap előzetes letartóztatásban töltött idő bőven elérte a büntetési célt, annak ellenére, hogy az előzetes letartóztatás nem előrehozott büntetés, azonban ő ezt ekként élte meg. Ha ismételt büntetés-végrehajtási intézetbe kellene vonulnia, az tönkretenné az életét, ezért olyan szabadságvesztés kiszabása indokolt vele szemben, amely nem ismételt büntetés-végrehajtási intézetbe kerülést okoz, figyelemmel arra is, hogy öt éve történt a bűncselekmények elkövetése, sem előtte, sem utána nem követett el bűncselekményt a IV.rendű vádlott. Egy nagyobb van a bűncselekmények között, több, mint egymillió forintos kár, amely vonatkozásában a **1. tanúval** a IV.rendű vádlott már felvette a kapcsolatot, de nem tudták még elérni. A IV.rendű vádlott gépjárművét nem tudták értékesíteni a lefoglalás miatt, amelyből a kártérítés megfizethető lett volna. A IV.rendű vádlott azonban az elsőfokú ítéletben írt sértettek közül a kártérítést megfizette **1. magánfél**, a **2. magánfél**. és **3. magánfél** részére, amely vonatkozásában becsatlotta a postai feladóvevényeket. Erre és a jelentős időmúlásra is hivatkozva, a büntetés enyhítését indítványozta.

Az V.rendű vádlott védője rámutatott arra, hogy jogi álláspontját az elsőfokú ítélet 53. jegyzőkönyvének 25-30. oldalán kifejtett perbeszéde tartalmazza. Indítványozta az V.rendű vádlott felmentését továbbra is orgazdaság és az egyedi azonosító jel meghamisításának bűncselekménye alól. Az elsőfokú bíróság ítéletével kapcsolatban rámutatott, hogy az 58-59. oldalán kizárta **1. tanú** tanúvallomását, de ezzel ellentétes volt az V.rendű vádlott vallomása. Az V.rendű vádlott nem következtethetett arra, hogy **1. tanú** tulajdonába bűncselekmény útján kerültek azon tárgyak, illetőleg elállt ettől a szándékától, hiszen később visszaadta ezeket. Az ítélet 57. oldalán az egyedi azonosító jel meghamisítása körében megállapította a bíróság, hogy **V.B.** szerelte le a rendszámablát, ő adta át a forgalmi engedélyt, így került az V.rendű vádlotthoz. Meg kell állapítani, hogy **V.B.** édesanyjának vallomása nem kompetens, és ebből nem állapítható meg, hogy az V.rendű vádlott felbujtására követte el a bűncselekményt **V.B.**. Nem tartalmazza a tényállás, hogy mikor és hol bujtotta fel erre őt az V.rendű vádlott. Mindezek miatt e körben továbbra is felmentését indítványozta az V.rendű vádlottnak. A vagyon elleni bűncselekmények körében indítványozta az új Büntető törvénykönyv alkalmazását, a büntetési tételek is kedvezőbbek az V.rendű vádlottra, és figyelemmel kell lenni a 4/2013. Büntető Kollégiumi véleményre is. A bűnjelek körében indítványozta két Ray Ban napszemüveg kiadását az V.rendű vádlott részére, valamint egy fényképezőgépet, melyekre vonatkozóan vásárlást bizonyító okiratokat csatolt. Másodlagos indítványa a büntetés enyhítésére irányult, tekintettel arra, hogy az V.rendű vádlott előzetes letartóztatás és lakhelyelhagyási tilalom alatt is állt, ami lényegesen enyhítő körülmény. Vissza tudott illeszkedni a társadalomba, a cselekmények jelentős száma kísérleti szakban maradt, az elkövetési érték minimális, amelyek a büntetés enyhítését indokolják. A Flóbert lőfegyver valóban az V.rendű vádlottnál lett feltalálva, azonban erre nyilatkozott, hogy azért, mert sajnos nem kérte az igazolást arról, hogy ezt továbbra is birtokában tarthassa a jogszabály változás után. Összességében olyan súlyú büntetés kiszabását indítványozta, amely nem jelenti azt, hogy az V.rendű vádlottnak szabadságvesztés büntetést kelljen töltenie.

A VI.rendű vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezést azzal indokolta, hogy az elkövetési magatartás lényeges eleme, hogy az orgazda tudatának át kell fognia, hogy bűncselekményből származik az átvett dolog, ez azonban nem nyert bizonyítást. Azért sem, mert az a lényeges bizonyíték, amelyre a bíróság a tényállást alapozta, a VI.rendű vádlott vallomásából fakad, amikor ő fogvatartottnak minősült, de védő részvétele nélkül hallgatták ki, így az a bizonyíték kizárandó a bizonyítás köréből. A szeptember 21-én kezdődő kihallgatás szeptember 18-án ért véget, így nyilvánvaló ez a kihallgatási jegyzőkönyv bizonyítékként nem értékelhető. A VI.rendű vádlott írásbeli tanúvallomásában leírta, hogy hogyan történt az ingóságok megvétele, amelyet **2. tanú** tanúvallomása is megerősített. Mindebből következően a VI.rendű vádlott tudata nem fogta át, hogy a megvett tárgyak bűncselekményből származnak, ezért felmentése indokolt. Másodlagosan bűnösség megállapítása esetén indítványozta az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv alkalmazását, és a büntetés enyhítését figyelemmel az időmúlásra, és arra, hogy a VI.rendű vádlott B.-n polgárőri tevékenységet végez, életmentő díjat kapott.

A VII.rendű vádlott védője a tényállást megalapozottnak tartotta, miután a terhelt elismerte a büntetőjogi felelősségét. Az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta, és hivatkozott

enyhítő körülményként a két kiskorú gyermekről való gondoskodásra, a VII.rendű vádlott büntetlen előéletére, arra, hogy önhibájából vált munkanélkülivé, valamint a jelentős időmúlásra. Álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetés eltúlzott, akár intézkedés alkalmazása is elegendő lehet a VII.rendű vádlott vonatkozásában.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás kiegészíthető az iratok tartalma alapján. Az indokolásban megjelölte az elsőfokú bíróság, hogy mely tényeket milyen bizonyítékok alapján állapított meg. Figyelembe vette bizonyítékként **1. tanú** tanúvallomását, a lehallgatás jegyzőkönyvét, a szakértői véleményt, a tanúvallomásokat, okirati bizonyítékokat, mérlegelését megfelelően végezte el, a bűnösségi körülményeket is megfelelő körben feltárta. A vádlottak bűnösségére vont következtetés is helyes, azonban a 2013. július 1. napján hatályba lépett új Btk.-ra figyelemmel a minősítések változtatása indokolt.

Indítványozta ezért **I.r. vádlott** tekintetében a Btk. 329.§ (1) bekezdés a./ pontja szerinti minősítést.

IV.r. vádlott cselekményeinek minősítéseit a következők szerint indítványozta:

- 1 rb. a Btk.370.§ (1) bek., (2) bek. ba./, bb./, (4) bek. b./ pont szerinti lopás büntette,
- 9 rb. társtettesként elkövetett Btk.370.§ (1) bek., (2) bek. ba./, bb./ pont, (3) bek. b./ pont szerinti lopás büntette,
- 16 rb. a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. b./ pont szerinti lopás vétsége,
- 50 rb. a Btk.370.§ (2) bek. b./ pont szerinti lopás vétsége, amelyek kísérleti szakban maradt, és társtettesként követett el,
- 3 rb. a Btk.370.§ (2) bek. bb./ pont szerinti lopás vétsége, melyből 1 rb. kísérlet,
- 2 rb. társtettesként elkövetett a Btk.346.§ (1) bek. c./ pontja szerinti közokirattal visszaélés büntette,
- 1 rb. a Btk.393.§ (1) bek. a./ pont szerinti készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége, amelyet társtettesként követett el,
- az üzemanyag kártyával kapcsolatban a Btk.313/C.§ (7) és (8) bekezdés szerinti bűncselekmény vádja alól indítványozta a IV.rendű vádlott felmentését.

Az V.rendű vádlottnál álláspontja szerint a minősítés

- a Btk.325.§ (1) bek. a./ pontja szerinti löfegyverrel visszaélés büntette,
- 2 rb. a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. ba./, bb./ (3) bek. b./ pont szerinti társtettesként elkövetett lopás büntette,
- 3 rb. társtettesként elkövetett a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. b./ pont ba./-bb./ pont szerinti lopás vétsége,
- 20 rb. az előzőekben minősített bűncselekmény kísérleti szakban maradt,
- 1 rb. a Btk. 379.§ (1) bek. c./ pontja, (2) bek. a./ pontja szerinti orgazdaság vétsége,
- 23 rb. a Btk. 423.§ (1) bek. a./ pont szerinti információs rendszer megsértésének vétsége,
- 1 rb. a Btk. 347.§ (1) bek. a./ pont szerinti egyedi azonosító jellel visszaélés büntette.

VI.r. vádlott vonatkozásában a minősítés a Btk.379.§ (1) bek. c./ pont, (3) bek. d./ pont szerinti orgazdaság büntette.

VII.r. vádlott vonatkozásában az új Btk. hatályba lépése a minősítést nem érinti.

A IV.rendű vádott vonatkozásában fenntartotta, hogy a bünszövegség egyes tényállási pontok vonatkozásában nem állapítható meg. Hivatkozott arra, hogy valamennyi vagyon elleni bűncselekményt elkövetett vádlott esetén súlyosító körülmény a bűncselekmények elszaporodottsága, a kiszabott büntetések indokoltak, azért a minősítések változtatásán túl az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlottak a nyilvános ülésen a védőik által előadottakhoz csatlakoztak.

A fellebbezések és a főügyési indítvány részben megalapozottak.

A védelmi fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással bírálta felül a Be.348.§ (1) bekezdése szerint teljes terjedelmében. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nagyrészt az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, azonban az I.rendű vádlott vonatkozásában felvett bizonyítás körében lényeges eljárási szabálysértés történt, amely az ítélet megalapozatlanságához vezetett. Az elsőfokú bíróság a 2011. április 13. napján tartott tárgyalási napon, mely a 43. sorszámú jegyzőkönyvben került rögzítésre, tanúként hallgatta ki **1. tanút**. **1. tanú** korábban jelen ügy III.rendű vádlottja volt, azonban vele szemben elkülönítés után a bíróság a 2010. október 28. napján kihirdetett 8.B.355/2010/7. számú ítéletével lemondás az eljárásról tárgyalási formában határozatot hozott, csakúgy, mint **II.r. vádlott** korábban II.rendű vádlottal szemben, megállapítva bűnösségüket. A vád tárgyává tett bűncselekmények miatt korábban elítélt **1. tanút** tanúként hallgatta ki, és helyesen figyelmeztette arra, hogy a Be.82.§ (1) bek. b./ pontja alapján a vallomástételt megtagadhatja, aki magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná. **1. tanú** a tárgyaláson észrevételezte, hogy tudomása szerint, ha egy büntető ügyben jogerősen el volt ítéltve, nem hallgatható meg tanúként a terhére megállapított bűncselekmények vonatkozásában. A tanács elnöke kioktatta arra, hogy a haditechnikai termékkel és szolgáltatással visszaélés büntette nem képezte az ő vonatkozásában a vád tárgyát, így az I.rendű vádlott tekintetében csak olyan kérdésekre tagadhatja meg a vallomástételt, amellyel önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná. Ezt meghaladóan rendbírság terhe mellett köteles a kérdésekre válaszolni.

A Be. 83.§ (1) bekezdése szerint a tanú vallomástételének akadályát figyelembe kell venni, ha az akár a bűncselekmény elkövetésekor áll fenn, akár a kihallgatáskor áll fenn. A 82.§ (1) bek. b./ pontja szerinti mentességi jog fennállása esetén a tanú a vallomástételt - a 82.§ (4) bekezdésében meghatározott kivételekkel - akkor is megtagadhatja, ha a kérdéses bűncselekmény elkövetését már jogerősen megállapították, vagy vele szemben az ügyész a vádemelést elhalasztotta.

A Be. 82.§ (4) bekezdésében meghatározott kivételek nem vonatkoznak **1. tanúra**. A Be. fenti rendelkezéseiből következően **1. tanú** a Be. 82.§ (1) bek. b./ pontja alapján a vallomás megtagadására volt jogosult a terhére megállapított bűncselekmények vonatkozásában. Azt azonban az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a vádirat szerint **I.r. vádlott** terhére rótt bűncselekmény milyen összefüggésben van a **1. tanú** terhére megállapított lopási cselekményekkel. Amennyiben az I.rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény a lopási

cselekményekkel összefügg, ebben a körben **1. tanút** mentességi jog illeti meg a Be.82.§ (1) bek. b./ pontjából következően. Azt sem vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy az I.rendű vádlott terhére rótt haditechnikai termékkel és szolgáltatással visszaélés büntette vonatkozásában tett tanúvallomása nem terhelő-e **1. tanúra** nézve. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint **I.r. vádlott** a bűncselekményt **1. tanú** felhívására, az ő kérdéseire válaszolva követte el. Felvetődhet ebben a körben ezért az I.rendű vádlottal szemben emelt haditechnikai termékkel és szolgáltatással visszaélés büntette vonatkozásában **1. tanú** felbujtói felelőssége, e körben tett tanúvallomása saját magára nézve terhelő bizonyíték lehet. Mindezek értékelésével kell következtetést levonni arról, hogy **1. tanú** tanúvallomásában magát bűncselekmény elkövetésével vádolná-e, vagy sem. A Be. 82.§ (1) bek. b./ pontja alapján azonban saját magára terhelő vallomást tenni a tanú nem köteles, így fokozottan kell vizsgálni, hogy **1. tanú** e körben köteles-e vallomást tenni, vagy megtagadhatja-e a vallomástételt. A megyei bíróság mindezeket a tanú kihallgatását megelőzően nem értékelte, így **1. tanú** kihallgatása a Be.82.§ (1) bek. b./ pontjában írtakkal szemben történt. A Be. 84.§ szerint a 83. és 85.§ (3) bekezdése rendelkezéseinek megsértésével kihallgatott tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. A kioktatás hiányossága miatt ezért **1. tanú** tanúvallomása bizonyítékként nem értékelhető.

További eljárási hibaként értékelte az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének 47-48. oldalán írtakat, a bizonyítás törvényességének értékelése körében, melyben az elsőfokú bíróság a titkos adatszerzés eredményének felhasználhatóságát fejtette ki. Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott Be.206.§-a rögzíti, hogy a titkos adatszerzés eredményét milyen módon lehet a büntető eljárásban felhasználni.

A titkos adatszerzés a magántitkokhoz, a magánlakás sérthetetlenségéhez, illetve a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozását jelenti. Az alapjogok korlátozásának alkotmányossági megítélésére minden esetben a szükségesség-arányosság kritériumrendszerében kerülhet sor. A korlátozás szükséges, ha azt az állam büntetőjogi igénye azt az adott konkrét ügyben megköveteli. Az arányosság megítélésénél azonban előfeltétel, hogy a tevékenységnek mindig abban a körben kell mozognia, amelyet az adatszerzési cél indokol. (16/2001. (V. 25.) AB. határozat) Az Alkotmánybíróság a 2/2007 (I. 21.) AB. határozatban rögzítette, hogy a titkos eljárások során beszerzett bizonyítékok törvényességének az Alkotmányban biztosított jogok megsértésével történő beszerzésének vizsgálata az ügyben eljáró bíró olyan kötelessége, amely a büntető eljárás általános célján - a büntetőjogi felelősség tisztázásán - túl a büntető eljárás tisztességét, az Alkotmányban garantált alapjogok védelmét közvetlenül szolgálja. Az Alkotmánybíróság határozatában a büntető eljárási törvény korábbi szabályozását a titkos adatszerzés eredményének felhasználása vonatkozásában alkotmányellenesnek minősítette.

A titkos adatszerzés eredményének felhasználásáról a Be. 206.§-ának 2007. évi CLXXXIII. törvény 1.§-ával meghatározott, 2008. január 1. napjától hatályos szövegezése az Alkotmánybíróság határozatának figyelembevételével került szabályozásra. A Be. 206.§ (3) bekezdése szerint a titkos adatszerzés eredménye annak a bűncselekménynek a bizonyítására, és azzal szemben használható fel, amely miatt és akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte. A (4) bekezdés alapján a titkos adatszerzés eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek

meg, feltéve, hogy a titkos adatszerzés törvényes feltételei ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak. A (4) bekezdés azonban szoros személyi összefüggést követel meg, mert csak azzal szemben használható fel a titkos adatszerzés eredménye más bűncselekmény bizonyítására, akivel szemben a titkos adatszerzést eredetileg a bíróság engedélyezte. A Be. 206.§ (5) bekezdése szerint a titkos adatszerzés eredményét annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amelyre a bíróság engedélyezte, minden elkövetővel szemben fel lehet használni, itt azonban szükséges a szoros tárgyi összefüggés, tehát ugyanazon bűncselekmény bizonyítására alkalmazható csak a titkos adatszerzés eredménye. Mindebből következik, hogy a Be.206.§ (3) - (5) bekezdése értelmében azok az adatok, melyek megszerzése a bíróság engedélye alapján történt, az eredeti engedélyben nem szereplő más személy, más bűncselekményének bizonyítására bizonyítékként nem használhatók fel. (Sárga kapcsos kommentár 576/4. oldal)

A titkos adatszerzést a Szombathelyi Városi Bíróság nyomozási bírója engedélyezte 2009. február 25. napján kelt T.0008/2009. számú végzésével a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztályán 113/2008. Bü. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben **1. tanú** és társai vonatkozásában lopási cselekményekre. (Nyomozati iratok 9. kötet 87. oldal). A titkos adatszerzésre vonatkozó engedélyben **I.r. vádlott** nem került feltüntetésre, személye a nyomozóhatóság látókörébe nem került.

Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott BH.2002. évi 471. jogesetet - osztva az I.rendű vádlott védőjének álláspontját - a másodfokú bíróság nem találta irányadónak, tekintettel arra, hogy az a jogeset eltérő jogszabályi környezetben került elbírálásra. Az első fokú bíróság ítéletében azt nem részletezte, hogy a Be. 206. § fentebb írt szabályai közül az I.r. vádlott vonatkozásában konkrétan melyiken alapul a titkos adatszerzés eredményének bizonyítékként történő értékelése. A titkos adatszerzés eredményének felhasználása körében ezért eljárási hibát követett el az elsőfokú bíróság, indokolási kötelezettségének e körben nem téve eleget.

Az elsőfokú eljárás hibáit, és a megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be.353.§ (1) bekezdése szerint bizonyítás felvételével küszöbölhetné ki, azonban jelen eljárásban az I.rendű vádlott vonatkozásában az ítéletábra erre lehetőséget nem látott. Ahogy az elsőfokú ítéletben rögzítésre került az I.rendű vádlott bűnösségét a megyei bíróság **1. tanú** vallomására, illetőleg tanúkihallgatása során felolvasott gyanúsítottai vallomására, valamint a titkos adatszerzés eredményére alapította. Miután ezek a bizonyítékok a fenti eljárási hibák miatt nem értékelhetők, a Be. 351. § (1) bekezdés a.) pontja szerint e körben a tényállás nincs felderítve. A fenti eljárási hibák miatt így az I.rendű vádlott büntetőjogi felelőssége vonatkozásában a bizonyítás teljes megismétlése szükséges, amely a másodfokú eljárás kereteit meghaladja.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az I.rendű vádlott vonatkozásában a Be.375.§ (1) bekezdése és a Be. 376. § (1) bekezdése alapján eljárási szabálysértés, és megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezte, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A megismételt eljárásban ismételt ki kell hallgatni az I.rendű vádlottat, valamint **1. tanút**. A tanú kihallgatása során a Be. szerinti mentességi jogra vonatkozó kioktatásokat pontosan kell a tanú elé tárni, és a teljes körű kioktatás után felvett tanúvallomás értékelése szolgálhat bizonyítékkul az I.rendű vádlott büntetőjogi felelőssége

kérdésében. Az elsőfokú bíróságnak a Be. 206.§-ában írtakra figyelemmel kell állást foglalnia abban, hogy a titkos adatszerzés eredménye az I.rendű vádlott vonatkozásában felhasználható-e, és milyen körben bizonyítékként, amelyről az ügydöntő határozatban számot kell adnia. A büntető eljárási törvénynek megfelelő bizonyítás felvétele után kerülhet az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy érdemben dönthessen az I.rendű vádlott büntetőjogi felelősségéről.

IV.rendű, V.rendű, VI.rendű és VII.rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta a bizonyítási eljárás lefolytatása körében. Kihallgatta a vádlottakat, a szükséges tanúkat, ismertette az igazságügyi szakértői véleményeket, tárgyszakértői véleményeket, egyéb okiratokat, így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta. Az általa megállapított tényállást a Be.352.§ (1) bek. a./ pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján az ítéletábra, osztva a főügyészi indítványban foglaltakat, az alábbiakkal pontosítja:

1. tanú, V.rendű és IV.rendű vádlottakkal együtt az ország több városában tulajdonítottak el gépjárművekből ingóságot, készpénzt, vagy azt megkísérelték eltulajdonítani oly módon, hogy a gépjárművek központi zárját erre a célra kifejlesztett eszközzel, ún. rádiós kódlopó készülékkel roncsolás és állagsérelem nélkül kinyitották, majd a bűncselekmény elkövetése után legtöbb esetben visszazárták. Amikor **1. tanú** V.rendű vádlottal együtt követte el a bűncselekményeket a rádiós kódlopó készüléket az V.rendű vádlott kezelte, míg a gépjárműveket **1. tanú** kutatta át, és tulajdonította el jogtalanul az abban talált értékeket. A bűncselekmények elkövetési helyszínére V.rendű vádlott szállította **1. tanút** az általa vezetett és tulajdonát képező ... forgalmi rendszámú Volkswagen Passat típusú személygépkocsival. Azokban az esetekben, amikor **1. tanú** IV.rendű vádlottal együtt követett el bűncselekményeket, a rádiós kódlopó készüléket **1. tanú** kezelte, míg a gépjárműveket IV.rendű vádlott kutatta át, és tulajdonította el jogtalanul az abban talált értékeket. A bűncselekmények elkövetési helyszínére **1. tanú** IV.rendű vádlottal a IV.rendű vádlott tulajdonát képező ... forgalmi rendszámú Skoda Superb típusú személygépkocsival mentek. Az ítéli tényállás III/65. pontjában a színházi látcső értéke 40.000,- Ft.

A IV.rendű vádlott **1. magánfél** sértett részére 10.000 (tízezer) Ft, a **2. magánfél**. sértett részére 14.000 (tizennégyezer) Ft **3. magánfél** sértett részére 55.000 (ötvenötezer) Ft kártérítést megfizetett.

Fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, és helyesen indokolta, hogy **IV.r. vádlott** a terhére rótt bűncselekmények elkövetését beismerte, beismerő vallomását az eljárásban feltárt egyéb bizonyítékok is alátámasztották. Helytállóan mutatott rá a megyei bíróság az V.rendű vádlott lopási cselekményekre vonatkozó tényfeltáró, önmagára és társaira is terhelő beismerő vallomására, melyben V.rendű vádlott elismerte a bűncselekmények elkövetését és ezen beismerő vallomását az egyéb bizonyítékok alátámasztották. Az V.rendű vádlottnak az orgazdaság és egyedi azonosító jel meghamisítása

vonatkozásában már az elsőfokú eljárásban előterjesztett, tagadásban megnyilvánuló védekezését is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság. Indokát adta annak, hogy miért **3. tanú** vallomására alapította a IV/2. számú tényállási pontban írtakat. A bíróság V.rendű vádlott védekezését egybevetette **3. tanú** valamint a tanú fiának **V.B.**-nak a vallomásával, amelyből megalapozottan következtetett arra, hogy **V.B.** V.rendű vádlott felhívására szerelte le a **3. tanú** tulajdonában volt ...forgalmi rendszámú Ford Mondeo személygépkocsi rendszámtábláit. Az V.rendű vádlott védőjének másodfokon előadott perbeszédében foglaltakkal szemben az ítélőtábla következetesnek találta az elsőfokú bíróság indoklását ezen tényállási pont vonatkozásában, tekintettel arra is, hogy a megyei bíróság indokát adta, hogy **4. tanú** és **5. tanú** tanúk vallomásait a tényállás megállapítása körében miként értékelte. Helyesen mutatott rá, hogy **3. tanú** beleegyezésének hiányát mutatta az, hogy új rendszámot igényelt a gépjárműre.

Az ítéleti tényállás IV/3. pontja vonatkozásában is következetes az elsőfokú bíróság indokolása, helytállóan, a bizonyítékoknak megfelelően mutatva rá, hogy milyen tényekből következtetett arra, hogy V.rendű vádlott tudta azt, hogy a **1. tanú** által értékesített készülékek lopásból származtak. Részletesen indokolta a bíróság, hogy a Black and Decker fűrógép árát miért a tárgyszakértői vélemény alapján állapította meg, így az ezt támadó védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett, figyelemmel arra is, hogy V.rendű vádlott, aki számos lopási cselekményt követett el **1. tanú**val, nyilvánvalóan tudta, hogy idegen vagyontárgyak milyen módon kerülhettek **1. tanú** birtokába.

A megyei bíróság VI.rendű vádlott tagadásával szemben is indokát adta annak, hogy a tényállást miért a VI.rendű vádlott első gyanúsított kihallgatása során tett vallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapította. Ezen gyanúsított kihallgatással kapcsolatos másodfokú eljárásban is előterjesztett védelmi kifogásokat értékelte, és kihallgatva a jegyzőkönyvet készítő rendőröket, vallomásukat elemezve helyesen indokolta, hogy a jegyzőkönyv pontatlansága nem vezet annak tartalmát képező gyanúsított vallomás elvetéséhez. A VI.rendű vádlott vallomásait összevetette **II.r. vádlott** vallomásaival, helyesen rögzítette, hogy a VI.rendű vádlott abban állapodott meg **Á. I.-vel**, hogy a befolyt hasznon 30-70%-ban osztoznak. Ezen megállapodásból is következtethető az, hogy a VI.rendű vádlott tudta, hogy az általa megszerzett dolgok bűncselekmény elkövetéséből származnak, más módon nem értelmezhető, hogy miért lenne ilyen jelentős mértékű haszna az értékesített ingóságokból.

A fentiekből következik, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat minden oldalról értékelte, melyek során logikai hibát nem vétett, így az általa megállapított tényállás a fenti pontosításokkal megalapozott, és a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Az V. és VI.rendű vádlottaknak a felmentésre irányuló fellebbezése az elsőfokú bíróság mérlegelését támadta, a bizonyítékok újraértékelésére irányult, amelyre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség, így ezen fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A főügyészségnek az okiratok és készpénz helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatos tényállás-kiegészítését az ítélőtábla nem találta indokoltnak, figyelemmel az új Btk. szabályaira. A VI.rendű vádlott korábbi elítélései sem voltak rögzíthetők a 2012. évi C.

törvény 97.§ (2) bekezdésére figyelemmel, miután a közhiteles hatósági nyilvántartás már nem tartalmazza a VI.rendű vádlott ezen elítéléseit, így azokhoz hátrányos jogkövetkezmény sem fűzhető.

A helyes tényállásból megalapozottan következtetett a megyei bíróság a IV., V., VI., VII.rendű vádlottak bűnösségére, a terhükre megállapított bűncselekmények minősítései vizsgálata során azonban az ítéletábra figyelemmel volt az ügyészi és védelmi oldalról hivatkozott időközben hatályba lépett 2012. évi C. törvény rendelkezéseire. A Btk. 2.§-a alapján a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő büntető törvénykönyv szerint kell elbírálni, a (2) bekezdés szerint azonban, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni. A másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a vádlottak vonatkozásában az új büntető jogszabályok kedvezőbb elbírálást tesznek-e lehetővé. E körben megállapítható, hogy az új Büntető törvénykönyv vagyoni elleni bűncselekményekre meghatározott értékhatárai jelentősen változtak, amelyek kedvezőbb elbírálást tesznek lehetővé. A 2012. évi C. törvény 459.§ (6) bekezdése szerint a kisebb értékhatár 50.001 és 500.000,- Ft, a nagyobb értékhatár 500.001,- és 5.000.000,- Ft között került meghatározásra. Ez a tényállásban rögzített számos vagyoni elleni bűncselekmény minősítését enyhíti. Az értékhatárok változásán túl a lopás vonatkozásában több új minősítő körülmény került bevezetésre, amelyek miatt a korábban önálló bűncselekményként értékelt magatartások már a lopás minősítő körülményeként értékelendők. A Btk.370.§ (2) bekezdés bc./ pontja szerint dolog elleni erőszakkal elkövetettnek minősül az is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik. A dolog elleni erőszakkal történő elkövetés ezen törvényi meghatározása a bírói gyakorlat szerint magába foglalja azt az elkövetési magatartást is, amikor a személygépkocsi elektronikus zárjának bezárását zavaró berendezéssel akadályozza meg az elkövető. Ebből következik, hogy az V.rendű vádlott terhére megállapított számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény az elkövetési magatartásra figyelemmel a dolog elleni erőszakkal elkövetett lopásként értékelendő. Ez a minősítő körülmény azonban nemcsak az V.rendű, hanem IV.rendű vádlott vonatkozásában is megállapítható azon bűncselekmények vonatkozásában, ahol ún. rádiós kódlopó készüléket használtak, tekintettel arra, hogy **1. tanú**val szándékegységben cselekedtek, és az a minősítés szempontjából irreleváns, hogy ténylegesen kinek a kezében volt ez az ún. rádiós kódlopó készülék, ki nyomta meg a szükséges gombokat. További minősítő körülménye a lopásnak a Btk. 370.§ (2) bek. be./ pontjában meghatározott elkövetési magatartás, mely szerint egy vagy több közokirat, magánokirat, vagy készpénz helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételével történő lopás nem okirattal visszaélés vétségének, hanem lopás minősített esetének minősül.

Az V.rendű vádlott vonatkozásában a tényállás IV/3. pontjában írt bűncselekmény a Btk.379.§ (1) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősül, így súlyosabb elbírálást tesz lehetővé, mint az elkövetéskor hatályos büntető törvénykönyv idején, azonban figyelemmel a többi cselekmény enyhébb minősülésére, valamint a terhére megállapított legsúlyosabb bűncselekmény büntetési tételére, a büntetés kiszabása körében ez relevanciával nem bír.

Az értékhatár változása folytán enyhébb büntetési tétel alá esett a VI.rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény.

Mindezek miatt a IV. V. és VI. r. vádlottak tekintetében az ítélet tábla az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvénnyel kihirdetett Büntető törvénykönyvet alkalmazta. A IV. és V. r. vádlottak terhére a bűnszövetséget mint minősítő körülményt helyesen állapította meg a megyei bíróság, ugyanakkor az ítélet tábla egyetértett a főügyészi indítvánnyal abban, hogy ez nem értékelhető a terhükre, ha a bűncselekményt önálló tettesként követte el a IV. r. vádlott, illetve az V. r. vádlott ismeretlen társával követte el.

A VII.rendű vádlott vonatkozásában az új Büntető törvénykönyv nem tesz kedvezőbb elbírálást lehetővé.

A Btk. 370. § (2) bekezdése szerint a büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a lopást kisebb értékre vagy

b) a szabálysértési értékre elkövetett lopást

ba) bűnszövetségben,

bb) üzletszerűen,

bc) dolog elleni erőszakkal - ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik -,

be) egy vagy több közokirat, magánokirat vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételeivel követik el.

A ba-be) minősítő körülmények az egyes értékekre elkövetett lopási cselekmények súlyosabb minősítését határozzák meg.

A fentiekre tekintettel a vádlottak által elkövetett bűncselekmények a következők szerint minősülnek:

A IV.rendű vádlott tekintetében:

- 1 rb. társtettesként elkövetett, a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bek.ba./, bb./, bc./, be./ pontjára figyelemmel, a (4) bek. b./ pontja szerint minősülő lopás büntette (III/49. tényállási pont). A társtettesi elkövetés megállapítása a Btk.13.§ (3) bekezdésén alapul, csakúgy mint a többi esetben.

- 9 rb. társtettesként elkövetett lopás büntette, mely a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. ba./, bb./, bc./ pontja, egy esetben be./ (III/73. tényállási pont), (3) bek. ba./ pontja szerint minősül (III/21., 30., 37., 41., 44., 61., 73., 97. tényállási pontok),

- 16 rb. társtettesként elkövetett a Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bek. ba./, bb./ bc./ pontja szerint minősülő lopás vétsége (III/19., 22., 32., 36., 48., 55., 60., 64., 68., 80., 81., 90., 93., 94., 96., 98. tényállási pontok),

- 50 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete, mely a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. ba./, bb./, bc./ pontja szerint minősül, ez megegyezik az elsőfokú ítéletben írtakkal.

- 1 rb. lopás vétsége, mely a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb./ pontja szerint minősül.

- 2 rb. lopás vétségének kísérlete, mely a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb./ pontja szerint minősül.

Osztotta az ítélőtábla a főügyészség álláspontját abban, hogy a III/73. tényállási pontban rögzített Mol Nyrt. kereskedői kártya vonatkozásában a IV.rendű vádlott felmentésének van helye. A lopási cselekmény minősített esete a készpénz helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételével történő lopás. A készpénz helyettesítő fizetési eszköz fogalmát a Btk. 459.§ 19. pontja határozza meg. Ebben a definícióban már nem szerepel az 1978. évi IV. törvény szerinti fogalom, mely a 313/C.§ (8) bekezdése szerint a készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés tényállását rendelte alkalmazni a gazdálkodó szervezet által kibocsátott olyan kártyával történő bűncselekmény elkövetésre, amely a kibocsátó áruja árának kiegyenlítésére alkalmas. Miután az új Btk. szerint a Mol kártyával elkövetett cselekmény sem önálló bűncselekményként, sem minősített esetként nem értékelendő, ezért a Be. 331.§ alapján az ítélőtábla a IV.rendű vádlottat 1 rb. készpénz helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vádjá alól felmentette.

Az V.rendű vádlott által elkövetett cselekmények az új Btk. alapján az alábbiak szerint minősülnek:

- 1 rb. lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette, Btk. 325.§ (1) bek. a./ pont (IV/1. tényállási pont),
- 2 rb. társtettesként elkövetett, a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. ba./, bb./, bc./ pontja szerint minősülő lopás büntette (III/1a., 1b.)
- 3 rb. társtettesként elkövetett, a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. ba./, bb./ bc./ pontja szerint minősülő lopás vétsége (III/6., 10., 18. tényállási pontok),
- 2 rb. társtettesként elkövetett lopás vétségének kísérlete, mely a Btk. 370.§ (1) bek., (2) bek. bb./, bc./ pontja szerint minősül (IV/4., IV/5. tényállási pontok).
- 18 rb. társtettesként elkövetett a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző (2) bek. ba./, bb./, bc./ pontja szerint minősülő lopás vétségének kísérlete (III/2., 3., 4., 5., 7., 8., 9., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 26., 27., 28., 29. tényállási pontok)
- 1 rb. a Btk.379.§ (1) bek. c./ pontjában meghatározott, a (3) bek. d./ pontja szerint minősülő orgazdaság büntette (IV/3. tényállási pont),
- 1 rb. felbujtóként elkövetett, a Btk. 347.§ (1) bek. a./ pontja szerint minősülő egyedi azonosító jel meghamisításának büntette.

Fentebb kifejtésre került, hogy a 23 rb. számítástechnikai rendszer elleni bűncselekmény vétségét, ahogy már korábban az elsőfokú ítélet 54., 55. oldalain a bíróság rámutatott, a másodfokú bíróság a vagyon elleni bűncselekmények minősítő körülményeként a lopási cselekményeknél értékelte. A kétszeres értékelés tilalma miatt ezért önálló bűncselekményként nem minősülhettek ezen cselekmények.

A VI.rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény a Btk. 379.§ (1) bek. c./ pontja szerint meghatározott, a (3) bek. d./ pontja szerint minősülő folytatólagosan üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntette. (V/1/a., 1/b-1/c. tényállási pontok.)

A minősítések változtatása folytán a IV., V. VI.rendű vádlottak vonatkozásában új büntetés kiszabása vált szükségessé.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen feltárta, azt az ítélet tábla annyiban pontosítja, hogy nem a társtettesi, hanem a társas elkövetés értékelhető súlyosító körülményként. Nyomatékos enyhítő körülmény ugyanakkor mindegyik vádlott vonatkozásában az igen jelentős időmúlás is, mely részben az elsőfokú ítélet kihirdetése óta is eltelt. Nyomatékos enyhítő körülmény a IV., V., VII.rendű vádlottak büntetlen előélete, valamint a VI.rendű vádlott társadalmi tevékenysége. A IV.rendű vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény a kár részbeni megtérítése. Az így értékelt bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által a IV., V.rendű vádlottak vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés büntetések nem eltúlzottak, azok arányban állnak a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és személyükben rejlő társadalmi veszélyességgel. Ezért a IV., V.rendű vádlottakat az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (2) bek. b./ pontján alapul.

Tekintettel azonban az igen nyomatékos enyhítő körülményekre, így különösen a jelentős időmúlásra, a IV. V. r vádlottak feltáró beismerő vallomásaira, a másodfokú bíróság úgy találta, hogy a IV., V.rendű vádlottak tekintetében a büntetés Btk. 79.§-ában rögzített célja a vádlottak kedvező személyi körülményei miatt azok végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a Btk. 85.§ (1), (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztések végrehajtását a kellő visszatartó erő érdekében a maximumhoz közelítő tartamú próbaidőre felfüggesztette. A próbaidő tartamának meghatározásakor figyelemmel volt a másodfokú bíróság a vádlottak által elkövetett nagy számú bűncselekményre, valamint a speciális és generális prevencióra. A Btk. 38.§ (1) és (2) bekezdése alapján rögzítette a másodfokú bíróság a feltételes szabadságra bocsátás időpontját a büntetések végrehajtása esetén.

A IV., V.rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe az előzetes fogvatartás tartamának beszámításáról az elsőfokú bíróság rendelkezett, annak új jogszabályi helye a Btk. 92.§-a. Beszámításra a szabadságvesztések esetleges végrehajtásának elrendelésekor kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazott pénzmellékbüntetést a IV., V.rendű vádlottakkal szemben, ezért miután a bűncselekményeket haszonszerzés céljából követték el, a Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján velük szemben az ítélet tábla pénzbüntetést alkalmazott, mely napi tételeinek számát a vádlottak által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, személyükben rejlő társadalomra veszélyességhez igazítva, az egy napi tétel összegét jövedelmi, vagyoni viszonyaikra tekintettel határozta meg. Az V.rendű vádlott vonatkozásában helyes volt az elsőfokú bíróság által alkalmazott közúti járművezetéstől eltiltás büntetés alkalmazása is, ezért az ítélet tábla a Btk. 55.§ (1) bekezdés b./ pontja alkalmazásával az 56.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés alkalmazásával 1 év 3 hónap időtartamra eltiltotta az 55.§ (3) bekezdésére figyelemmel a B kategóriájú közúti járművek vezetésétől.

VI.r.vádlott vonatkozásában a nagyobb számú és nyomatékú enyhítő körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés célját enyhébb büntetési nem, pénzbüntetés kiszabása is elérheti, ezért a Btk. 33.§ (4) bekezdés alkalmazásával a Btk. 50.§ (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetésre ítélte, mely pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a vádlott által elkövetett bűncselekménnyel és személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege meghatározása jövedelmi és vagyoni viszonyain alapul.

A VII.rendű vádlottal szemben törvényesen alkalmazott pénzbüntetést az elsőfokú bíróság, azonban figyelemmel az enyhítő körülményekre, így a jelentős időmúlásra, annak napi tételének számát a rendelkező rész szerint enyhítette a másodfokú bíróság.

A pénzbüntetések meg nem fizetése esetén azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról a rendelkezések a IV., V., VI., VII.rendű vádlottak vonatkozásában a Btk. 51.§ (1) és (2) bekezdésén alapulnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazott vagyoneklobzást a IV., V., VI., VII.rendű vádlottakkal szemben, azonban annak összege a IV. és VI.rendű vádlottak vonatkozásában nem helytálló. A IV.rendű vádlott az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásból kitűnően mindösszesen 573.411,- Ft-tal gazdagodott figyelemmel arra, hogy a **1. tanú**val elkövetett tényállások vonatkozásában az elkövetett összegekkel felerészben **1. tanú** gazdagodott, illetőleg arra, hogy a polgári jogi igények előterjesztése miatt azon tényállások tekintetében vagyoneklobzás nem alkalmazható.

Ezért a másodfokú bíróság a vagyoneklobzás összegét pontosította, melynek jogszabályi helye a Btk. 74.§ (1) bek. a./ pontja a IV., V., VI. rendű vádlottak vonatkozásában. A VI.rendű vádlott terhére a vagyoneklobzás meghatározásakor a másodfokú bíróság azt a vagyoni értéket számolta, amellyel ténylegesen gazdagodott, tekintettel arra, hogy **A. I.-vel** szemben is ezen eltulajdonított tárgyakra már rendelt el vagyoneklobzást az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében.

A IV.rendű vádlott másodfokú nyilvános ülésen becsatolta a feladóvevényeket, mely szerint **1. magánfél**, a **2. magánfél** és **3. magánfél** részére az elsőfokú ítéletben kártérítésként meghatározott tőkeösszegeket megfizette. Ezért a másodfokú bíróság a kártérítések megfizetésére kötelező rendelkezéseket mellőzte, nem érintve a késedelmi kamattal kapcsolatos rendelkezéseket, tekintettel arra, hogy azok megfizetését IV.rendű vádlott nem igazolta.

A megyei bíróság törvényesen rendelkezett a magánfelek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt polgári jogi igényekhez kapcsolódó illetékre kötelezésről, azonban annak mértékének meghatározásakor nem volt figyelemmel arra, hogy az illeték számításának alapjául a kártérítési igény előterjesztésekor hatályos jogszabályt kell alkalmazni, ezért az 1990. évi XCIII. tv. 42.§ (1) bek. a./ és 58.§ (1) bek. c./ pontjában írtakra figyelemmel pontosította az illeték összegét a másodfokú bíróság.

Az V.rendű vádlott védője által kiadni kért napszemüvegek között a 248. tétel alatt kezelt Ray Ban napszemüveg volt beazonosítható, ezért a Be. 155.§ (4) és (5) bekezdése alapján ezen bűnjelekt kiadni rendelte részére a másodfokú bíróság. Az elsőfokú ítélet 10. oldalán 249. tételszámmal megjelölt forgalmi engedélyről az ítélet tábla a 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM. együttes rendelet 88.§ (4) bekezdése alapján rendelkezett akként, hogy azt a kiállító hatóság részére rendeli megküldeni. Az elsőfokú ítélet 8. oldalán felsorolt bűnjeleket az V.rendű vádlottnak, a 243. tételszámtól felsorolt bűnjeleket a IV.rendű vádlottnak rendelte kiadni a másodfokú bíróság a Be.155.§ (4) és (5) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy erről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, ugyanakkor nem érintette a lefoglalás visszatartására vonatkozó rendelkezéseket.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért a másodfokú bíróság azokat nem érintette.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről való rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét a IV., V., VI., VII.rendű vádlottak vonatkozásában a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a fentiek szerint megváltoztatta, annak egyebekben helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapul, míg az I.rendű vádlott vonatkozásában a fentiek szerint a Be.375.§ (1) bekezdése és a Be. 376. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot e körben új eljárás lefolytatására utasította.

Győr, 2013. december 13. napján

	Dr. Takácsné	
. Széplaki László sk.	. Helyes Klára sk.	. Vajda Edit sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja	a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet, és ezáltal a Vas Megyei Bíróság 2011. június 22. napján kelt 8.B.259/2010/53. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része V.rendű, VI.rendű, VII.rendű vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2013. december 13. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Z á r a d é k :

Az ítélet és ezáltal a Vas Megyei Bíróság 2011. június 22. napján kelt 8.B.259/2010/53. számú ítélete 2014. január 22. napján **IV.r. vádlott** vonatkozásában jogerőre emelkedett és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2014. január 28. napján

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: